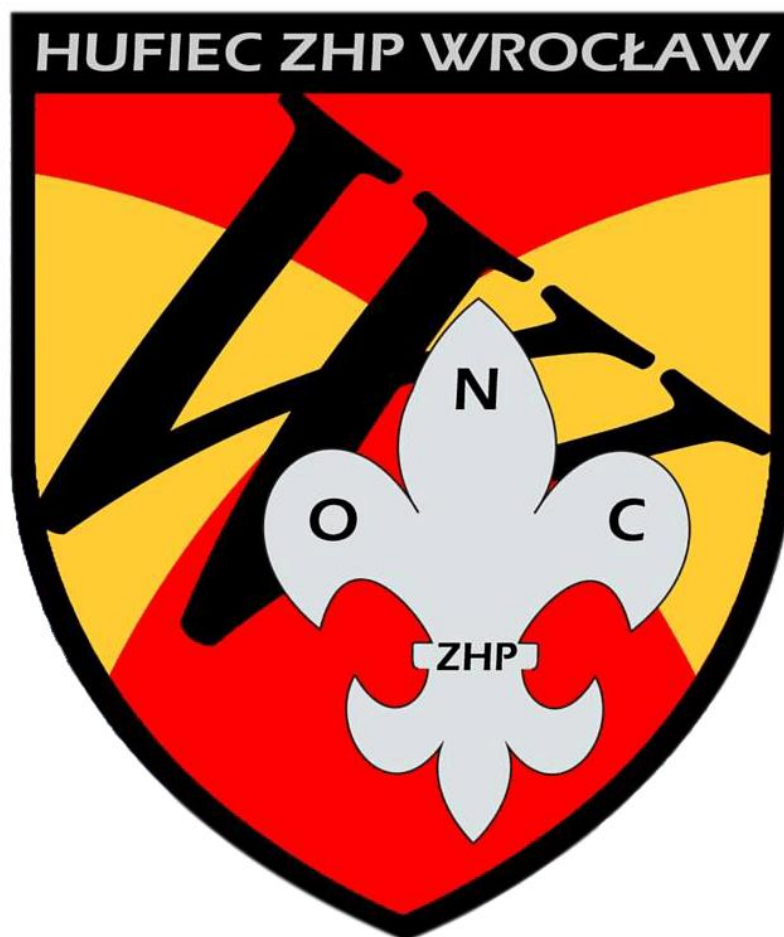

KAMPANIA BOHATER

Wrocław 2016

Druhny i druhowie!

Rozpoczynamy Kampanię Bohater!

Naszym celem jest zdobycie dla Hufca zaszczytnego imienia **Polonii Wrocławskiej**.

Wybierając „Polonię Wrocławską” na bohatera hufca, kierowaliśmy się szeroką gamą możliwości jakie daje nam praca z „lokalnym bohaterem”. Pragniemy by członkowie hufca nie tylko zgłębili swoją wiedzę z zakresu historii naszego miasta, ale i stali się kontynuatorem tych działań. Harcerstwo polskiej jest jedyną, obok kościoła katolickiego, wciąż istniejącą i prężnie rozwijającą się instytucją polską we Wrocławiu z przedwojennym rodowodem.

Pragniemy, aby wszystkie środowiska hufca zaangażowały się w zdobywanie tego zaszczytnego miana. Zadania są dopasowane do wiedzy i umiejętności każdego pionu. Mamy nadzieję, że każdy znajdzie coś dla siebie. Naszym celem jest kształtowanie wspólnej tożsamości i zgłębianie wiedzy o naszej małej ojczyźnie. Kampania Bohater to ogromna szansa dla Hufca Wrocław na stworzenie lepszej wspólnoty instruktorskiej i zacieśnienie współpracy między środowiskami. Głęboko wierzymy, że wykorzystamy ją należycie, a wspólna praca przez najbliższy rok harcerski zaowocuje na przyszłość.

Realizacja przedsięwzięcia programowego - kampania bohater, jest bezpośrednim wynikiem przyjęcia Uchwały Programowej, pod czas Zjazdu Hufca w październiku 2015. Praca z bohaterem stanowi wspaniały instrument metodyczny, wzbogacający śródroczną pracę drużyn oraz jest szansą na pozyskanie nowych sojuszników i przyjaciół w obrębie miasta.

W imieniu członków zespołu, zapraszam do lektury!

SPIS TREŚCI:

- I. Polonia Wrocławska – zarys historyczny
- II. Zasady wykonywania zadań
- III. Propozycje zadań do wykonania
- IV. Podsumowanie

I. POLONIA WROCŁAWSKA-ZARYS HISTORYCZNY

W czasie burzliwych dziejów historycznych Śląsk w tym i Wrocław był pod panowaniem sześciu różnych państw, przez wiele lat był także samodzielnym, niezależnym księstwem. Mimo, iż założycielem miasta był czeski książę Wratysław, to Polacy zamieszkiwali tę ziemię od zawsze. Wielokrotnie próbowano wykorzystać z Wrocławia Polaków, poprzez różnego rodzaju najazdy zbrojne czy restrykcje, w tym najazd mongolski (1241r) czy Kulturkampf. Polacy we Wrocławiu niejednokrotnie na kartach historii stanowili mniejszość narodową, ale nigdy nie dali się wykorzystać całkowicie i na stałe.

Podczas pruskiego Kulturkampfu, wojen śląskich (1740-1742) czy kampanii napoleońskich (1806, 1813) Polacy często migrowali. Na przełomie XVIII i XIX wieku ciężko było we Wrocławiu o polskojęzyczną rodzinę „z dziada pradziada”.

Zhamowanie tego procesu wymiany ludności i stałe osiedlanie się Polaków w stolicy Śląska datuje się na drugą połowę XIX wieku, po upadku w Polsce Powstania Styczniowego (1864). Właśnie od tego czasu skupiska Polaków we Wrocławiu nazywamy **Polonią Wrocławską**, zaś samych Polaków indywidualnie **Polonusami**.

Historię Polonii Wrocławskiej możemy orientacyjnie podzielić na cztery etapy:

- 1) Droga do niepodległości: 1864 (upadek Powstania Styczniowego) – 1918 (odzyskanie niepodległości przez Polskę);
- 2) Polska na wyciągnięcie ręki 1918 – 1933 (dojście do władzy hitlerowców w III Rzeszy);
- 3) Wojna przed wojną 1933 – 1939 (wybuch drugiej wojny światowej);

Okresu drugiej wojny światowej zwykle się nie przyjmuje za okres historii Polonii, w 1939 liczba Polaków we Wrocławiu nie sięgała nawet 1000. W tym okresie pojawiło się dużo ludności napływowej w tym robotników przymusowych, jeńców wojennych. Polski ruch oporu we Wrocławiu działał, doszło do kilku akcji zbrojnych w tym zamachu na dworcu czy wysadzania pociągów, jednak były one przeprowadzane przez oddziały AK z Polski, bez oparcia o miejscowe struktury. Historia wrocławskiego ruchu oporu Olimp kończy się w roku 1942, a więc w okresie szczytowej potęgi III Rzeszy.

Etap I: Droga do niepodległości (1864-1918)

Polacy we Wrocławiu na stałe rozpoczęli osiedlanie się od w drugiej połowie XIX wieku. Wcześniej były to raczej kilkuletnie pobyty (m.in. Juliusza Słowackiego, Fryderyka Chopina czy Ignacego Krasińskiego) lub przystanki na emigracyjnej ścieżce. W większości była to ludność z Górnego Śląska i Wielkopolski, we Wrocławiu poszukiwali lepszego życia.

Przedstawiciele inteligencji we tym okresie nie mieli łatwego życia, Niemcy skutecznie utrudniali Polakom dostęp do uczelni wyższych. Polonusi byli często w ciężkiej sytuacji materialnej. Warto zapoznać się z historią dorastania **Czesława Adamczewskiego (pracownik Konsulatu Generalnego RP we Wrocławiu)**. Mieszkał wraz z kilkorgiem rodzeństwa, matką i ojcem w dwupokojowym mieszkaniu przy dzisiejszej ulicy Kolejowej. Z jego wspomnień wynika, że rodzeństwo spało w małym pokoju, w dużym oprócz pokoju rodziców znajdował się warsztat krawiecki ojca. Lokal był wyposażony w kuchnię, toaleta stała na podwórzu i była wspólna dla mieszkańców kilku bram, a za łazienkę musiała wystarczyć miska. Jak pisał Adamczewski *„w większości polskich rodzin we Wrocławiu sytuacja wyglądała niemal identycznie. Polacy, aby się utrzymać musieli pracować lepiej i wydajniej od Niemców, aby zdobyć ich zaufanie i móc przetrwać w obcym mieście”*.

Inni przedstawiciele Polonii wspominają tamte lata równie ciężko. Znane są relacje kiedy nauczyciele historii zadawali polskim uczniom pytanie *„To właśnie przez pijaństwo upadła Polska, nie prawda?”*. Niemcy pogardzali Polakami na każdym kroku, w szkołach kazano im zmienić nazwiska, podczas apeli szykanowano kraj wymazany z mapy świata.

Pomimo tych niedogodności Polonia organizowała się i działała prężnie, liczbę Polaków we Wrocławiu do roku 1918 szacuje się na około 20 tysięcy. Znane były polskie niedzielne wycieczki na Osobowice, Maślice czy Biskupin (rejon dzisiejszego HOW „Stanica”). Działały polskie redakcje wydające czasopisma: **„Katolik” (od 1869r.)**, **„Nowiny Codzienne”**, **„Poślaniec Niedzielny”**. Funkcjonowały organizacje takie jak **Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”** czy do 1919 działało **duszpasterstwo dla Polaków (w kościele św.Krzyża)**. Dla księży organizowano kursy języka polskiego, życie polskie zaś koordynowały **Związek Przemysłowców Polskich, Towarzystwo Handlowe Polskie, Towarzystwo Polek**, które poza niedzielnymi wycieczkami utrzymywały w społeczności polskiej ducha patriotycznego, który już wkrótce miał mieć przez ciężką próbę.

Etap II: Polska na wyciągnięcie ręki (1918-1933)

W roku 1918, powstaje we Wrocławiu **Dom Polski** mieszczący się przy *ulicy Nowej 25* (dziś adres nie istnieje-znajdował się „mniej więcej” na terenie dzisiejszego boiska szkolnego LO nr IX). Mieściła się tam biblioteka polska, odbywały się **tajne kursy języka polskiego**, prowadzone przede wszystkim przez polskich studentów.

Powstanie państwa polskiego (listopad 1918r), skutkuje poniesieniem przez Niemców straty w obrębie terytorialnym, gospodarczym, naukowym czy militarnym. Wprowadzone zmiany na mapie politycznej Europy powodują także komplikacje w życiu Polonusów.

Część Polonusów wyjeżdża do Polski, wielu bierze udział w Powstaniu Wielkopolskim i Powstaniach Śląskich. W roku 1919 Komisja Sojusznicza rozdziela na Śląsku walczące strony i decyduje o zorganizowaniu plebiscytu. We Wrocławiu po długich bezskutecznych próbach na wynajęcie lokalu dla Konsulatu, zostaje on umieszczony w siedzibie Domu Polskiego. Miejscowi Polacy przystępują do organizowania biura plebiscytowego we Wrocławiu oraz przeprowadzają polską manifestacją ulicami miasta.

Działania Polonusów budzą wściekłość Niemców i doprowadzają do fali nienawiści i antypolskich działań. **26 VIII 1920** odbywa się niemiecka kontrmanifestacja, z pl.Wolności na ul.Nową. Na miejscu zdemolowano Dom Polski wraz z Konsulatem oraz biblioteką (znajdowały się w niej m.in. listy Krasińskiego do XIX-iejnej Polonii). Na kilka miesięcy Dom Polski został zamknięty, a wielu Polaków albo przestało się udzielać w życiu publicznym albo wyjechało do Polski. Liczba Polonii stopniała do ok. 5000 i stale malała.

Polonia weszła na drogę sądową z państwem niemieckim i wygrała odszkodowanie, z którego wykupiła kamienicę przy ul. Kościuszki 90 oraz odremontowała Dom Polski. W późniejszym czasie w wyżej wymienionej kamienicy znajdowała się **Bursa Akademicka**. Spokój nastał na krótko, ucichły właśnie związane z plebiscytami. Polacy znajdowali się nieustannie pod lupą niemieckiego aparatu państwowego, częste były tzw. „areszty ochronne”, czyli zatrzymania na 48 godzin pod rzekomymi względami bezpieczeństwa. Za rozmowy po polsku można było zostać znieważonym lub pobitym. Relacje jednego ze studentów polskich mówią, że kiedy wprowadził się on do Wrocławia i zaprosił swojego brata w odwiedziny ten w samym dniu przyjazdu dostał od razu „zaproszenie” na komendę policji. Często zdarzały się szykany wobec polskich studentów, a nawet urzędników konsularnych. Ludność niemiecka była nastawiona do Polski i Polaków bardzo wrogo.

Jednak teraz społeczność polonijna miała oparcie w państwie polskim, każdy incydent na tle rasowym wzmacniał tylko poczucie uporę wśród Polaków. W tym okresie powstaje **Związek Polaków w Niemczech**, którego celem jest ochrona Polaków na terenie całych Niemiec. Studenci organizowali się w związki studenckie, min. „**Piast**”, „**Silesia Superior**”, czy też działający pod patronatem Zpwn **Związek Akademików Polaków w Niemczech**. W roku 1924 powstaje **ZHP w Niemczech**, a 1 listopada 1926 powstaje

we Wrocławiu **1.Wrocławska Drużyna Harcerska im. króla Bolesława Chrobrego**. Ukazują się nowe tytuły prasowe, jak „**Polak w Niemczech**”, „**Młody Polak w Niemczech**”, „**Mały Polak w Niemczech**” .

Polacy działający przy Konsulacie często wykonywali pracę na pograniczu szpiegostwa, co wzmogło się jeszcze bardziej po przeniesieniu Konsulatu na ul. Kruczą, a Domu Polskiego na ul. Henryka Brodatego 21-23. Zostaje tam założona komórka polskiego kontrwywiadu o kryptonimie **Adrian**.

ETAP III: Wojna przed wojną (1933-1939)

Po dojściu do władzy Adolfa Hitlera dla Polaków we Wrocławiu nastały ciężki czasy. Konsul RP Jankowski wspominał, że: „*W Niemczech po dojściu do władzy Hitlera w zasadzie z dnia na dzień uległa zmianie ludzka mentalność.*” Kiedy przyjechał do Wrocławia, a było to 1 maja trwała w mieście parada nazistowska, w roku 1937 pobity został jego kolega za to, że podczas przemarszu kolumny ze swastyką nie podniósł ręki, a sam Konsul spotkał się z rosyjskimi członkami Hitlerjungend, którzy rzucali mu inwektywy za to, że rozmawia na ulicy po polsku.

Nie były to jedyne przypadki. W prasie co pewien czas pojawiały się artykuły oczerniające Polaków, ruch polski we Wrocławiu i samą Polskę. W dyplomacji głośne były echa pobicia polskich studentów, najpierw brutalnie tłuczonych na ulicach, a potem zaciąganych na pl. Nankiera do tzw. „Brunatnego Domu”, w którym „nawracano” wszystkich nie przekonanych do idei narodowego socjalizmu. Studenci polscy podczas egzaminów dostawali kierowane wprost uwagi „*albo wystąpisz ze związku polskich studentów, albo nie zdasz semestru*”.

Do Konsulatu wpływało mnóstwo skarg. W kościele św. Marcina (przy pl. Bema), w którym od 1921 odbywały się msze dla Polaków, zgromadzona społeczność polska była fotografowana przez gestapo z okien kamienic. Mieszkanie Konsula zostało umieszczone naprzeciw Aresztu Śledczego. Sytuacja była bardzo dramatyczna, ale do roku 1938 Polacy wciąż się nie uginali. W Berlinie zorganizowano **Kongresu Polaków w Niemczech (6.03.1938)**, na którym przyjęto **Pięć Prawd Polaków**:

1. *Jesteśmy Polakami*
2. *Wiara Ojców naszych jest wiarą naszych dzieci*
3. *Polak Polakowi Bratem!*
4. *Co dzień Polak Narodowi służy*
5. *Polska Matką naszą – nie wolno mówić o Matce źle!*

W roku 1938 harcerze otrzymują zakaz noszenia mundurów, zakładają je więc tylko w Domu Polskim. Na rok przed wybuchem wojny Dom Polski zostaje przeniesiony na ul. Podwale. Rok 1939 to pasmo szykan, prześladowań, aresztowań, pobić i skandali. Polacy masowo wyjeżdżają do Polski, w mieście zostaje ich zaledwie kilkuset. Zamykane są redakcje prasowe, ogranicza się działalność Konsulatu, częste stają się wizyty w Domu Polskim niemieckiej policji. Z Uniwersytetu zostają wyrzuceni wszyscy studenci polscy, zdelegalizowany zostaje **ZHP w Niemczech**, a **Dom Polski** zamknięto 30 VIII 1939. We wrześniu pod zarzutem szpiegostwa aresztowany zostaje drużynowy wrocławskiej drużyny harcerskiej **Władysław Zarembowicz**, wywieziony do obozu koncentracyjnego Sachsenhausen i tamże zamordowany w 1944 roku.

W dniu sowieckiego najazdu na Polskę, 17 września 1939, odbywa się w kościele św. Marcina ostatnia msza, podczas której uczestnicy śpiewają na zakończenie **Boże, coś Polskę**. Po mszy zgromadzenie zostaje rozpędzone. Czołowi działacze aresztowani, zesłani lub zamordowani. Nieliczni kryją się przez 6 lat, inni próbują dostać się do polskiej armii. Zorganizowane życie Polonii Wrocławskiej upada.

Losy Polonusów po wojnie nie były proste. Ich obecność i przeżycia były podstawą do ubiegania się o prawo do przyznania Polsce ziem zachodnich, jednak z drugiej strony ich katolickie korzenie i patriotyczny duch stanowiły przeszkodę dla idei komunistycznego państwa.

Początki zapowiadały się obiecująco, w maju 1945r reprezentacja ocalałych Polonusów spotkała się z prezydentem Wrocławia, Bolesławem Drobnerem. Spotkanie przebiegło w miłej, otwartej atmosferze i niestety na tym się skończyło. Polacy z Wrocławia – urodzeni w niemieckim mieście, często z mieszanych rodzin i z różnymi nazwiskami (np. Stache, Tauer, Neumann), których polszczyzna miała wiele naleciałości zostali okrzyknięci niepoehlebnym mianem „Volksdetsch”. W swoich wspomnieniach rodowici wrocławianie opisują problemy z otrzymaniem i utrzymaniem się w pracy. Rodacy odnosili się do nich z pogardą, a to dla nich tyle zniesli i wycierpieli.

Po wojnie elitą miasta i legendą stali się „pionierzy” Wrocławia, a Polonusi zostali odsunięci na bok. Dopiero po latach sytuacja uległa zmianie, choć Polonusi nigdy nie doczekali się godnego upamiętnienia i traktowania na miarę ich zasług. Ostatni z nich Rudolf Tauer, odszedł w zapomnieniu w 2012 roku. Był także ostatnim żyjącym harcerzem 1.Wrocławskiej Drużyny Harcerskiej im. króla Bolesława Chrobrego.

Miejsca we Wrocławiu związane z Polonią:

- Kościół św. Marcina [ul. Świętego Marcina 67]
- pomnik ruchu oporu „Olimp” przy ul. Sokolniczej
- Tablice pamiątkowe przy ul. Podwale po „Domu Polskim”
- groby Polonusów (Cmentarz na Osobowicach, ul. Bujwida, ul. Smętna)
- Tablica pamiątkowa przy ul. Kościuszki 90
- Tablica z listą polskich studentów przy Uniwersytecie Wrocławskim
- „Osiedle Polonii” we Wrocławiu
- Kilka ulic upamiętniających swymi nazwami nazwiska Polonusów
- Wystawa stała w siedzibie Towarzystwa Miłośników Wrocławia oraz na Wittigowie w kościele Golgoty Wschodu,

Osoby związane z Polonią (wybrane nazwiska):

- Franciszek Juszcak;
- Anna Jasińska;
- Anna Zarembowicz;
- Czesław Adamczewski;
- Antoni Adamczewski;
- Władysław Zarembowicz;
- Maksymilian Kośny;
- Stefan Kuczyński;
- Alicja Zawisza;
- Edmund Osmańczyk;
- Rudolf Tauer;
- Paweł Kwoczek;
- ks. Józef Matuszek;
- Elżbieta Neumann;
- Edmund Różycki;

Uwaga końcowa: Celem niniejszego zarysu jest orientacyjne zapoznanie z tematyką i obszarem Polonii Wrocławskiej. Zachęcamy do pogłębiania wiedzy w własne źródła. Wiele sytuacji, symboli, nazwisk, miejsc które nie są tutaj zawarte, poznać szczególnie podczas Kampanii.

II. ZASADY REALIZACJI ZADAŃ

Każde środowisko, w ramach Kampanii Bohater, ma obowiązek raz na dwa miesiące wykonać min. jedno z poniższych zadań lub inne zgodnie z własnym pomysłem¹. Prosimy aby pracować z bohaterem regularnie i systematycznie. Do zakończenia Kampanii każde środowisko powinno wykonać min. **cztery zadania**.

Zadania wymagające kontaktów z mediami lub władzami miasta **muszą** odbywać się po konsultacji z Komendą Hufca. Relację z wykonania każdego zadania należy przesłać na adres Zespołu ds. promocji i informacji hufca „ZIP” (promocja@wroclaw.zhp.pl). Publikacje o Kampanii Bohater Hufca na własnych stronach internetowych należy dodawać z oznaczeniem **#harcwro**

HARMONOGRAM DODATKOWYCH WYDARZEŃ:

- 8.10 – Harcerski start wprowadzających w tematykę Kampanii Bohater (zajęcia w pionach metodycznych);
- półmetek (ferie zimowe) – otwarta wycieczka do Muzeum w Opolu oraz na Górę św. Anny;
- koniec maja – ZLOT HUFCA kończący Kampanię Bohater wraz z nadaniem Sztandaru;

¹ konieczna jest konsultacja z Zespołem ds. Kampanii Bohater

III. SPIS PROPOZYCJI ZADAŃ

ZUCHY

- 1) Zbiórka tematyczna o bohaterze (prezentacja wybranej sylwetki);
- 2) Realizacja sprawności związanych z historią Wrocławia i środowiskiem lokalnym;
- 3) Mini konkurs z wiedzy o Polonii Wrocławskiej;
- 4) Zbiórka tematyczna, której celem będzie dbałość o język polski
- 5) Wykonanie prac plastycznych – kreatywnych, prezentujących symbole Polonii, portrety Polonusów oraz „Pięć Prawd Polaków”
- 6) Sprawność Detektywa, zdobywana na bazie historii organizacji Olimp
- 7) Wycieczka po Wrocławiu „Śladami Polonii Wrocławskiej”
- 8) Gra „szpiegowska” po Wrocławiu;
- 9) Odwiedzenie miejsca pamięci w postaci pomnika lub nagrobka (zapalenie znicza lub złożenie kwiatów);
- 10) Nauka piosenki „z dawnych lat” o tematyce patriotycznej;
- 11) Nauka „starych zabaw podwórkowych” z okresu Polonii Wrocławskiej;

HARCERZE / HACERZE STARSI / WĘDROWNICY

- 1) Nawiązanie kontaktu z Towarzystwem Miłośników Wrocławia;
- 2) Nawiązanie kontaktu z członkami rodzin bohaterów Polonii Wrocławskiej;
- 3) Nawiązanie kontaktu ze szkołami noszącymi imiona członków Polonii Wrocławskiej (SP nr 25 im. Franciszka Juszcza, SP Nr 63 im. Anny Jasińskiej, SP nr 72 im. Władka Zarembowicza);
- 4) Rozpoczęcie Kampanii Bohater dla swojego środowiska – wybierając na patrona jednego z Polonusów;
- 5) Zbiórka drużyny z bohaterem – spotkanie z członkiem rodziny wybranej osoby z Polonii Wrocławskiej;
- 6) Spotkanie drużyny z Elżbietą Neuman – jedyną żyjącą uczestniczką delegacji wrocławskiej na I Kongres Polaków w Niemczech, który odbył się 6 marca 1938r w Berlinie;
- 7) Przygotowanie i wydanie gazetki o Polonii Wrocławskiej – rozprowadzenie jej wśród sąsiadów i rówieśników albo w parafii;
- 8) Odwiedzenie miejsca pamięci w postaci pomnika lub nagrobka (zapalenie znicza lub złożenie kwiatów);
- 9) Przygotowanie i opublikowanie artykułu o Polonii Wrocławskiej do lokalnej/szkolnej gazetki;
- 10) Przygotowanie plakatu, prezentacji, mini-wystawy, komiksu o Polonii Wrocławskiej;
- 11) Wędrówki po Wrocławiu „Śladami Polonii Wrocławskiej”
- 12) Opieka nad grobami członków Polonii Wrocławskiej;
- 13) Stworzenie wykazu publikacji poświęconych Polonii Wrocławskiej lub jej członkom;

- 14) Utworzenie biblioteczki z publikacjami poświęconymi Polonii Wrocławskiej lub jej członkom;
- 15) Kominek poświęcony Polonii Wrocławskiej;
- 16) Konkurs fotograficzny związany z postaciami Polonii Wrocławskiej i miejscami z nimi związanymi;
- 17) Nakręcenie etiudy filmowej, reportażu o losach Polonii Wrocławskiej;
- 18) Organizacja gry fabularnej w miejscach związanych z Polonią Wrocławską;
- 19) Opracowanie mapy Wrocławia (w ciekawej formie graficznej lub z wykorzystaniem nietypowych materiałów) z zaznaczonymi miejscami poświęconymi Polonii Wrocławskiej (ulice, poniki, szkoły noszące imiona Polonii, miejsca spotkań itp.)
- 20) Opracowanie „Gawędnika o Polonii Wrocławskiej” zawierającego gawędy o Polonii Wrocławskiej (ludziach, miejscach, organizacjach itp.)
- 21) Zaprojektowanie „nowej” plakietki hufca z uwzględnieniem bohatera;

HARCERZE STARSI/ WĘDROWNICY [zadania dodatkowe]

- 1) Zdobyć znak służby pamięci lub środowiska lokalnego w oparciu o Polonię Wrocławską;
- 2) Przeprowadzenie projektu mającego na celu rewitalizację miejsc upamiętniających Polonię Wrocławską (pomnik, tablice);
- 3) Udzielenie wywiadu, napisanie artykułu do lokalnej prasy o Polonii Wrocławskiej i działaniach harcerzy zdobywających to miano;
- 4) Zebranie pamiątek, eksponatów i historii do Izby Pamięci; [koordynacja Marek Stochmiałek]
- 5) Stworzenie muralu (na zewnątrz lub wewnątrz – szkoły, harcówki) o tematyce Polonii Wrocławskiej;
- 6) Nawiązanie współpracy z IPN w zakresie: udziału w warsztatach, służby podczas ich uroczystości, poszukiwania relacji, wspomnień [koordynacja Julia Jeleń]
- 7) Stworzenie wzoru kartki pocztowej o Kampanii Bohater w Hufcu i przekazanie jej do Hufcowej Harcerskiej Poczty;
- 8) Organizacja happeningu propagującego symbole Polonii Wrocławskiej;
- 9) Założenie skrzynki geocache w okolicy miejsca związanego z Polonią Wrocławską;
- 10) Organizacja zbiórki pieniędzy lub innej formy zarobkowej, na cele związane z Kampanią Bohater, w tym odnowa grobu Władka Zarembowicza i zakup sztandaru hufca;

STARSZYNA I INSTRUKTORZY

- 1) Zamieszczenie ciekawostek o bohaterze w formie artykułów na stronie internetowej Hufca Wrocław;
- 2) Uczestnictwo w kominku dla starszyny i instruktorów – przy współpracy z Towarzystwem Miłośników Wrocławia;
- 3) Nawiązanie stałego kontaktu z Towarzystwem Miłośników Wrocławia;
- 4) Organizacja zbiórki pieniędzy lub innej formy zarobkowej, na cele związane z Kampanią Bohater, w tym odnowa grobu Władka Zarembowicza i zakup sztandaru hufca;
- 5) Stworzenie galerii zdjęć, prac, które posłużą do stworzenia kartek pocztowych o kampanii bohater w Hufcu Wrocław;
- 6) Spisanie swoich historii rodzinnych związanych z przybyciem do Wrocławia;
- 7) Zorganizowanie konferencji nt. „Pięć Prawd Polakowa. a harcerskie wychowanie”;
- 8) Przygotowanie i przeprowadzenie „Hufcowego testu z języka polskiego”;
- 9) Czynny udział w realizacji programu Kampanii bohater;
- 10) Pomoc w tworzeniu Izby Pamięci w hufcu;

IV. PODSUMOWANIE

Zespół ds. Kampanii Bohater przez cały okres jej trwania pozostaje do Waszej dyspozycji, służąc wsparciem merytorycznym, historycznym i twórczym. Przypominamy, że podsumowaniem Kampanii Bohater będzie Zlot Hufca, na którym już dziś serdecznie zapraszamy!

Członkowie zespołu:

- phm. Joanna Krzyżosiak – koordynator zespołu (joanna.krzyzosiak@gmail.com)
- hm. Krzysztof Kołodziejczyk
- hm. Marek Stochmiałek
- hm. Jarosław Ziółkowski
- phm. Zenon Doruch
- phm. Michał Kowalczyk
- pwd. Sławomir Obara
- pwd. Jakub Ostrowski
- Julia Jeleń
- Krzysztof Mosiewicz
- Maciej Sawicki – koordynator ds. promocji

Z harcerskim pozdrowieniem

CZUWAJ!

Zespół ds. kampanii bohater

